

SLOVENSKI NAROD.

Istaja vsak dan raznošen ponedeljek. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za šest let 8 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za šest let. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja nižja cena in sicer: Za Ljubljano za šest let 2 gld. 50 kr., po pošti prejemani za šest let 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četirih kopij pet- vrste 6 kr., če se objavijo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravništvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

O Bleiweisovej svečanosti.

Banket.

Končevaje svoje poročilo o Bleiweisovej slavnosti, prihajamo še k banketu. Pri slavnostnem banketu je bilo sedem miz — za več nij prostora bilo v dvorani — za goste pokritih. Pri mizi sredi dvorane je bil prosto za g. dr. Bleiweisa, njemu na desnej je sedel g. predsednik jugoslovanske akademije dr. Rački, na levej predsednik slavnostnega odbora dr. Zupanec, potem so se vrstili slovenski in hrvatski delegatje: Šenoa, Stražimir, dr. Zarnik, dr. Dominkuš, dr. Vošnjak, Navratil, Grasselli, Rožič, kanonik Žuža, grof Barbo, Povše, profesor, dr. Spevec iz Zagreba, dekan Jan iz Istre, Naberger, Kobler, Potočnik, dr. Polkucar, dr. pl. Wurzbach, predsednik kranjske kmetijske družbe, ki je sedel zraven dr. Zupanca, predsednika odbora te slavnosti in dr. Drugi gospodje so se bili drugod razvrstili, zaseden je bil vsak prostor.

Ko je Bleiweis mej zbrane stopil, vzdignili so se s stolov in „živio“ je skoro stene stresal.

Dr. Zupanec je prvi časo vzdignil in napil. Nj. vel. cesarju Francu Josipu, in ker je bil baš ta dan god cesaričin, tudi cesarici Elizabeti.

Poslanec Svetec potem napije Bleiweisu: S posebnim veseljem vzdignem časo, ker na vaših obrazih berem, da boste radi pritrtili mojej napitnici iz cele duše. Mi praznujemo god moža, ki je večjo polovico življenja posvetil delu za narod, in temu delu posvetil vse svoje duševne moči. Ne bodem naglašal in treba mi nij, kaj je storil vse on, kaj so pod njegovim vodstvom storili drugi. Vi vsi veste, kako je razširil slovensko kajigo v narod, in kako je probudil slovenski narod iz 1000letnega spanja, združil vse Slovence v duševno celoto. Govornika je v daljnem govoru skoro ginjenje premagalo. Viharni „živio“ klici so napitnici pritrtili.

Dr. Bleiweis vstane, in vsi vstanejo z njim, ter poslušajo stoječ njegov odgovor: Užil sem včeraj in danes veliko dobrot in ljubezni, tako veliko, da jih ne morem več, premaguje me, zatoorej oprostite, da ne morem dolgo mej vami v tej sobani prestati. Hvala vam, hvala. Kakor sem danes kot Krezus bogat ljubezni, vendar sem siromak v besedi, s katero bi se za to zahvalil. In kako bi bilo mogoče z jezikom povedati, kar sem čutil, ko sem včeraj večer videl prizor, kakor ga Ljubljana nij še imela, ko se mi je danes zjutraj, in zdaj tukaj taka čast izkazala. Bleiweis se zahvaljuje posebno še gostom iz Hrvatske in pravi dalje: Vem, da to v prvej vrsti velja stvari, ki sem jo zastopal, a kolikor meni velja, zahvaljujem

se vam še jedenkrat, pa prosim, prijatelji, prosite Boga, da mi da še nekaj let zmožnosti, delati za domovino in narod slovenski.

Odziv navzočnih na ta odgovor je nepopisljiv.

Hrvatski senator in romanopisec Šenoa vstane. Tudi učin tega govora nij mogoče popisati. Treba je simpatičnega, izurjenega govornika slišati. Rekel je nekako sledeče: Mi Hrvatje smo se s Slovenci sešli, in skupno delali uže večkrat v zgodovini. Vi Slovenci ste se z nami Hrvati združeni uže pod Ljudevitom zoper Franke, Slovenci so se s Hrvati vred vojskovali pod Matijem Gubcem v kmetijskih vojskah za svoje človeške pravice proti tlačiteljem, mi Hrvatje smo se s Slovenci sešli pod Siskom, in skupno tam Turčina potolkli, in tudi daljnja historija nam kaže zajednico mej vami Slovenci in nami Hrvati, pa, evo tudi letos je pri Jajcu v sosednji Bosni Slovenec poleg Hrvata boril se za svobodo brata. In danes, tukaj smo se zbrali k vam slovenskim bratom tudi mi Hrvatje, da praznujemo 70. god vodje vašega in našega, ki je izkopal meč duha, in se hrabro boril za boljšo bodočnost vašo in našo. Jaz rečem, da mi praznujemo vodjo vašega in našega, ker vsi vemo, da nam je ali skupno zmagati ali skupno umreti, vaš spas i naš spas, vaša nesreča naša smrt. (Viharna in gromovita pohvala.) Mej nami nij mej, loči nas le mala Kolpa, ali Kolpa je le mala voda, združuje nas pa kri, in stari rek pravi, da kri nij voda. Napijajoč Bleiweisu, reče Šenoa Slovincem: sretni vi, kojim porodila majka takvoga sina.

Jubilant je potem odšel, ker je bilo v polnej dvorani soparno, a on naravski utrujen.

Vstane slavni predsednik jugoslovanske akademije dr. Rački in reče, da bi se južni Slovanje večkrat shajati morali, če tudi v manjem številu nego danes, da se bolj izpoznamo in približamo. Mi smo navezani (upučeni) na vas, ker nam zapadnim južnim Slovanom preti nevarnost od vseh strani, moremo se je za stalno le s skupnimi silami ubraniti. In da bode do tega združenja mej nami prišlo je govornik prepričan, dokaz mu je velika ljubezen, s katero so bili Hrvatje od Slovencev danes in včeraj tu sprejeti.

Dr. Zarnik v obširnem, večkrat gromovito pohvaljenem govoru odzdravi v slavjanskem smislu Hrvatom, in izraža veselje, da vidimo tu tako odlične zastopnike bratskega hrvatskega naroda, s katerim se tudi mi čutimo jedno telo. Grmeči živio-klici so doneli, ko je dr. Zarnik omenil ime južno-slovenskega mecena Štrosmajerja. Potem je napil navzočnim Hrvatom zapored, predsedniku jugoslovanske akademije dr. Račkemu, slavnemu hrvatskemu zgodovinarju; hrvatskemu poslancu

in delegatu Stražimiru, ki je bil prišel v imenu kluba hrvatskih poslancev; profesorju dr. Spevcu, bivšemu rektoru magnifiku zagrebskega vseučilišča; zastopniku „Matice Hrvatske“, slovečemu pisatelju Šenoa; uredniku dalmatinskega Narodnega lista gosp. Biankiniju; reprezentantom hrvatske omladine navzočnim vseučiliščnikom zagrebškim; zastopniku bolgarskega naroda, navzočnemu mlademu Spasu Vacovu in drugim.

Hrvatski delegat Stražimir se zahvali v imenu kluba narodne stranke hrvatske; vseučiliščnik Mičetić v imenu hrvatske mladine; Dalmatince Biankini napije v ognjenem govoru na združenje Dalmacije s Hrvatsko in Slovenije z njima, ki ima jednako osodo s svojimi nemškutarji, kakor Dalmacija s svojimi italijanskimi avtonomaši.

Dr. Vošnjak nazdravi slovenskim deputacijam, došlim iz vseh slovenskih pokrajin. Zastopana na današnji slavnostni dan nij samo cela kranjska dežela; prišli so mili bratje od Drave in Savije, ki imajo najtežje stališče, in treba jim vse hrabrosti, da varujejo narodni naš živelj proti mogočnemu navalu tujega elementa. Da tudi zanaprej ne bodo omahovali, porok so nam slavnoznana imena izkušanih naših rodoljubov: dr. Dominkuš, Žuža, Ipavec, Sernec, Rajič, (Slava! Živio!), ki so nas razveselili s svojim prihodom, in mnogih družib, ki v duhu praznujejo z nami današnji dan. Kakor nemštvo na severu, skuša na južnej meji lahonstvo izpodkopavati našo narodnost, a zanašati se smemo na krepko neomahljivo narodno brambo mnogih navdušenih rodoljubov po Goriškem in Primorskem, ki niti jedne pedi slovenske zemlje ne bodo odstopili lahonstvu. Zastopniki iz Gorice in tržaške okolice, profesor Povše, poslanca Kovačič in Kocijančič, naš stari narodni bojevnik Naberger, poslanec Vatovec in vsi drugi, ki ste nas v tako obilnem številu počastili od obal jadranskega morja, dobro došli! (Slava in živio!) S posebno radostjo pa pozdravljamo deputacijo iz dozdaj tužne Istre in nje voditelja, dolinskega taborita, dekana Jana. — (Burni živio-klici)

Kar smo leta 1848. zapisali na svojo zastavo: zjedinjenje vseh Slovencev in približevanje k našim jugoslovanskim bratom Hrvatom, za to idejo se borimo tudi danes, a z vedno večjo in večjo silo naslanjajoči se na radostni razvoj slovenske ideje v vseh rodovih 90 milijonnega slovenskega naroda. Živela zjedinjena Slovenija! Živela bratska zaveza slovensko-hrvatska!

Vsem Slovincem po svojih spisih dobro znani g. Božidar Rajič odzdravljaj je v imenu štajerskih Slovencev, naglašal, da

nam je treba najprej Slovence zjediniti, a potem Jugoslovane, obodvoje pa z delom in širjenjem misli pripravljati. —

Za goriške Slovence je odgovarjal v jednakem smislu gosp. Povše, za tržaške g. Nabergoj in trgovec Pipan. Rado poslušan je bil tudi bolgarski govor navzočnega Bolgara, g. Spasa Vacova, ki je naglašal, da tudi baš zdaj osvobojeni južni Slovani Bolgari bodo vedno delali za duševno zvezo in moralno podporo mej južnimi Slovani.

Telegrami.

(Dalje.)

Celovec. — Pri današnji, Vam na čast osnovane veselici slovenske čitalnice celovške, kličejo zbrani Slovani: Bog Vas živi še mnoga leta!

Zagreb. — Izmej tisočev, ki slavijo najlepši dan Vašega življenja, kliče stara firma Cestnikova: Živio oče naroda!

Belgrad. — Slava buditelju svojega naroda! Bog Vas živi še mnogo let na slavo in srečo slovenskega naroda.

Zagreb. — Luč prosvjete, koju užgaste na Triglavu narodu slovenskom, zasvetit će i potlačenom srodnom nam narodu na Balkanu. Slavnom godovnjaku i otcu naroda svoga kličem: živio na mnogaja ljeta!

Varaždin. — Prosvjetitelju i prvaku naroda, apostolu bratske uzajamnosti k sedamdesetomu rodjendanu od srca čestitaju i slava neumrlomu dovikuju

profesori gimnazije varaždinske: Pongračić, ravnatelj poslovođa, Dolanski, Galović, Jurinac, Križan, Pavec, Pavečić, Svrljuga, Zemljić, Zima.

Novisad. — Bože poživi još dugo budioca jezika i svesti slovenačke, rodoljuba dr. Bleiweisa.

Profesori srpski gimnazije novosadske.

Ilok. — Iz Sriema Hrvati, milog Ti naroda brati, sa Dunava Ti pozdrav šalju, dičnomu Tvomu današnjemu slavju kličući iz dna srca svoga: živio na ponos roda svoga!

Sombor. — Neobrosivi stup Slovenstva, doktora Bleiweisa pozdravlja

srpska čitaonica Somborska, živio, živio, živio!

Vukovar. — Preporoditelju slovenskoga naroda, gorljivemu zagovorniku zajednice Hrvatah i Slovencah, oduševljeni živio!

Ravnateljstvo hrvatsko-katoličke tiskarske zadruge.

Djakovo. — Zdravo da si, oče bratskoga nam slovenskoga naroda. Zdravo dični zastupniče bratske sloge i ljubavi medju slovenskim in hrvatskim narodom! „Monumentum aere perenius“, koji si neumornim radom za kulturni napredak i za obranu prava narodnih postigao, svetkovati će u srcih harnoga naroda.

Djakovo. — Slava Tvoja vekom trajna u sjaju će ostati ko s neba zvijezda sjajna svedj slovenskom sjati će domu. Živio na mnogaja ljeta!

Profesori djakovačkoga sjemništa.

Drniš. — Hrabromu boriocu za slavenski napredak, štovanemu starcu otcu Janezu Bleiweisu mnoga ljeta! sretno živio!

Drniška občina. Drniš. — Utemeljitelju pojama jugoslovenskoga jedinstva, ljubljenemu otcu Bleiweisu mnoga ljeta radosti utjehom slavenskog bratstva. Živio!

Sinj. — Narodu, koji Te danas uzhićeni slavi i tebi kliče slava, oče otačbine! Živio!

Pančevo. — Sva slovenska pevačka društva neka odpoju slavopoj hrabrome borcu, sveslovenskih ideja, da odjekne bratska ljubav uzajamnosti u svima slovenskim srcima: živio Ivan Bleiweis!

Zagreb. — Unapredjivala još dugo prosvjetu Slovenaca blagoslovljena ruka očeta Janeza Bleiweisa, koja će biti uvijek uzorom našem rodu. „Pučke Novine“.

Zagreb. — Neustrašnomu narodnomu boriocu, očetu Slovencev negineča slava! in vznebesni živio!

Karlovec. — Slovenskega naroda očetu, preroditelju, boritelju za pravice narodne, federalistično Avstrijo čestitajo karloški Slovenci, in kličejo: živila hrvatsko-slovenska uzajamnost!

Varaždin. — V tmni našoga narodnoga življenja zapalio si Ti, narodni muž, luč narodne prosvjete. Za dugotrajni Tvoj domoljubni rad danas Te harna domovina, oče, obsipa slavjem, kojemu se pridružujuć kličemo: slava!

Za društvo „Dvorana“: Viković, ravnatelj.

Zagreb. — Neumornomu učitelju slovenskoga naroda k današnjoj slavi čestitaju učitelji dolnjegradske pučke škole u Zagrebu, kličući: živio!

Zemun. — Neumornom neustrašivom boriocu za slavjanska prava i slavjansku uzajamnost, kličemo: živio mnoga ljeta!

Advokat Švic, viečnik Magjar, i miernik Brigljević.

Maribor. — Zvestemu državljanu staroslavne Avstrije, vernemu sinu naše svete cerkve, neomahljivemu, bistroumnomu borivcu za svete pravice našega naroda, očetu duševno zedinjene Slovenije, gromovita slava! mnogaja leta!

Ljubno (Mozirje). — Očetu Slovencev čestita najprisrčnije k 70. godu občina in fara Ljubno na spodnjem Štirkem.

Martin Ciraj, župan, Matija Sternad, župnik; Janez Bohanec, kaplan.

Vransko. —

Dika, biser kranjske zemlje, Za dom in narod se boreć; Starosta sinov Slovenje, Katero srčno si ljubeć, Vodil do zdanje ure, Svit prižgal jej mile zore: Za trud z neba naj blagor Ti rosi, In mnoga leta Bog te naj živi!

Učiteljstvo na Vranskem.

Gospič. — Bog postavi na stražu Slovence izmedju Talijana Niemaca za sigurnost Jugoslavije, a Vas odabra za Mojsiju.

Pučki učiteljski zbor.

Köflach. — Čast in slava buditelju Slovenije. Dva Idrijčana.

Kromeriž. — Sokol naš pozdravlje Vas srdečne, preje Vam a [narodu Vašemu, bý jstě mnoha leta jej redl ku zdrav a vitežstvi.

Kromerižký Sokol.

Porazek, starosta.

Osjek. — Hvaležni Slovenci v slavonskem Osjeku srčno čestitajo svojemu očetu. Živilí ponos domovine še mnogo let!

Andrej Kodrić.

Šoštanj. — V priznanje zaslug za narod volili smo Vas enoglasno dne 17. t. m. za častnega meščana.

Občinski odbor velenjski.

Kranj. — Srčni pozdrav neutrudljivemu boritelju za narodni in kmetijski napredak Slovencev!

Edvard Pour.

Vipava. — Bog poživi prvega sina naše nam mile domovine še mnogaja leta!

Franjo Žepič na Slapu.

Maribor. — Očetu Slovencev, dr. Jan. Bleiweisu najodličnije spoštovanje

Dr. Ivan Križanić,

predsednik kat. tiskovnega društva.

Vipava. — Vodstvo vinorejske škole na Slapu, mnogaja ljeta očetu slovenskega kmetijstva dr. Janez Bleiweisu.

Trebnje. — Slava očetu Slovencev! Bog živi neustrašljivega boritelja za narodne pravice. Vse za vero, cara, dom!

Trebanjska dekanija.

Kamnik. — Tebi, oče mnogo še let in Tvojemu delu bođi vspeh!

Kamniški narodnjaki.

Rečica. — Slavo slavnemu očetu slovenskega naroda kliče občinski zastop na Rečici.

Terčak, Dobovišek, Jeraj, Stant in drugi.

Novomesto. — Glückwunsch zum siebenzigsten Geburtstage vom Filialvereine.

Ogullin.

Zagreb. — Boriocu za slavensko pravo, probuditelju bratskoga naroda slovenskoga, kličemo: Slava, živio!

Knjižara Mučnjak i Senftleben. Sežana.

Raduj se na stare dni, Da uk tvoj uže zori.

Sežanski rodoljubi.

Gradec. — Neutrudljivemu buditelju in očetu Slovencev k njegovej sedemdesetletnici iskreni: živio! Bog ga ohrani še mnogaja leta!

Ban, Gogala, Cotman.

Trnovo.

Mnogo let Vas Bog ohrani Vam želé notranjski Bistričani.

Bistriški domoljubi.

Kamnik. — K 70letnici čestita

Kozma Pavlič,

župnik v Spodnjem Tuhinju.

Senožeče. (Divača.) — K Vašej 70letnici čestitajo po svojem županu najodličnije narodnjaki z gromenjem možnarjev in razsvitljivo senožeškega trga.

Piano.

Mirna peč (Novo mesto.) — Preblagorodni gospod! Neustrašljivi oče naroda našega! Bog Vas ohrani krepkega na duhu in telesu še sedemdeset let v strah nasprotnikom in blagor Slovencev.

Srenjski zastop v Mirnej peči:

Tovljan, župan. Galić in Povh, svetovalca.

Kanal. — Visokemu jubilantu, voditelju skupnih Slovencev čestitamo in zakličemo: Bog Vas živi in ohrani mnogo let.

Kanalski rodoljubi.

(Konec prihodnjič.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. novembra.

V ogerskej *delegaciji* je grof Andrássy 23. t. m. na Falkovo interpelacijo odgovoril. Povedal nij nič novega v svojem odgovoru, nego ponavljal le to, kar se je po vseh novinah bra'o: da se mora berlinski ugovor izvršiti, in da hoče Rusija tudi to storiti. Istega dne je imela avstrijska delegacija svoje posvetovanje pri poslancu Dumba, v katerem se je sklenilo, da se bode kredit, kar ga za okupacijo Bosne še primanjkuje, dovolil, ob jednem pa se bode postopanje grofa Andrássyja najostreje ograjalo. Delegacije bodo v štirinajstih dnevih svoje delo dovršile. Minoli petek pa je avstrijska delegacija rešila vojni budget.

V *Sarajevu* je 21. t. m. nastala huda nevihta. Deževalo je kakor bi se bil oblak odtrgal 8 ur neprenehoma, in voda je napravila mnogo škode. Na strmih cestah podrla je jeden črevelj globoka voda vse, kar jej je bilo na potu; temelj mnogo hiš je izpodkopala, in na cestah se ne more občevati. Miljačka je kmalu potem svojo strugo prestopila, preplovila vse ceste in podrla dva mostova. Vsled te povodnji se je več hiš razrušilo, mej temi tudi jedna, v kateri so bili vojaki in 24 vojaških konj vkvartirani. Izmej teh je 21 poginilo, a vojakom se je ob pravem času nevarnost naznanila, tako, da nij nobeden une srečil. Strela je večkrat v telegraf udarila, in je vez na mnogih krajih pretrgana. Posledice te nevihte glede stanja cest so nepreračunljive. Sicer se pa določnega še nič ne ve, ker je telegrafna vez pretrgana. 22. t. m. se nij poslala niti pošta niti vojaški transport oddelkov. Isto tako so morali ostati v Sarajevu konji in trón armadnega poveljnika. Na ukaz armadnega poveljništva teški vozovi ob cesti Brod-Sarajevo do zadnjega dne tega meseca ne smejo voziti.

Vnanje države.

Iz *Carigrada* se poroča 23. t. m., da je mejnarodna komisija v Rumeliji sprejela z večino predlog Turčije glede odpravljenja izseljencev nazaj v domovino; po tem predlogu bodo imeli turški izseljenci vsa svoja prejšnja prava, nepremakljivo imetje se jim bode vrnilo, a premakljivo imetje se jim bode odškodovalo. V tem oziru bode porta v okrožnici na vele-vlasti njih podpore prosila. — Koliko predlogov je Turčija stavila v teku treh let?

Angleški parlament se bode sklical 5. decembra. O angleško-afganskej vojni se glasi, da so Angleži brez ovire prodrli v Kurumsko dolino in zasekli dva mala forta, katera so Afganci uže preje izpraznili. Nadalje, da so Angleži vzeli Ali-Musžid, ležeč pri kraji ob cesti iz Pešavara proti Kabulu, ter so našli 10 kanonov in ujeli več Afgancev; dva angleška častnika sta mrtva, jeden ranjen in 40 vojakov mrtvih in ranjenih. Od Ali-Musžida prodira angleška armada pod višjim poveljništvom Brownovim proti Londi-Kana.

Mej Nemčijo in *Spanijo* se je sklenila pogodba vsled katere bode morala jedna država drugej izročati pribegle politične zločince. Deveta točka te pogodbe zadeva nepostavne družbe, kojih tendencija je napadanje osob in imetja.

Dopisi.

Iz Cerknice 19. nov. [Izv. dopis.]

Močni nalivi napolnili so pri nas struge, jarke, jezero in vse v nižavi ležeče planave. Vsled vedno trajajočega deževja nij bilo mogoče kmetu spraviti o času domov svojih pridelkov, in žalostno je bilo videti, kako so se ljudje trudili v snegu in dežju v največjem blatu vsaj toliko izrovati iz zemlje, kolikor so najsilneje potrebovali za rejo živine, posebno prašičev. Jezero naše je tako narastlo, da uže posestniki iz jezerske vasi hodijo povpraševati za prostore v Cerknico, kamor bodo morali pri-

gnati svojo živino, ker voda prihaja od dné do dné vedno večja, ter jim bode zalila hleve in druge prostore pahištva. Zalila je pa voda tem ljudem tudi vse jesensko sejanje, in silni valovi vsled vednih vetrovov pokončali bodo gotovo letošnjo setev, katera je v plodu itak zelo zaostala. Seveda je Planinska ravan tudi vsa pod vodo, in tudi tam je škoda velika. Vso to nesrečo pa čuti naše ljudstvo najglobeje, ko mora zdaj in Bog ve koliko časa še. — občevati z uradnijami v dolnjem Logatcu jedino le po železniškem potu, kamor potrebuje v sedanjem zimskem času, in pri tako neprilichno za ta kraj uravnanem voz-nem redu celih 24 ur, in še več.

Ako je kdo pozvan, da mora priti k urad-niji v Logatec, napoti se vsak prej ta dan iz dalnje vasi ob 3. ali ob 4. uri popoldne, iz bližnje o 5. uri na Rakek, da čaka potem vlaka rajši tam, nego bi po noči o temi sem ter tja v dežju in snegu korakal pot do stacije. Vlak ga odpelje ob 2. uri po pólnoči v Logatec in zopet tam mu je neprijetnost gledati na sinje nebo, kdaj vsaj napoči zora ozna-nujoča mu beli dan, da bode mogel priti mej ljudi, in mej njimi razpravljajoč to ali ono, do-čakal 9. ure zjutraj.

Po dovršenem poslu mu je mogoče ob 4^{1/2} uri popoldne se zopet odpeljati proti domu kamor dospe, ali je bližje, ali dalje od Rakeka doma ob 7. 8. ali celo ob 9. uri zve-čer na pravi svoj dom. Kdo ne bi premišlja-joč te razmere nehote miloval našega kmeta, ter ne bi vprašal, je li mogoče, da tako po-tovanje do uradnij more borni kmet še dalje prenašati, ker je združeno z obilnimi stroški in zamudo časa.

Govori se nekje, da se hoče premestiti uradni sedež iz gorenjega v spodnji Logatec, in celo v „Slov. Narodu“ je trdil nek dopisnik, da v slučaju ako se to zgodi, ne bodo imeli Cérkljani več povoda pritoževati se pri vladi zaradi zdaj obstoječih za naš kraj ne-strpečih sitnostij, katere so nam narastle zbog tega, da imamo uradnije v zgorenjem Logatcu. Dopisnik trdi, da bile bi uradnije bližje že-leznici, in po starem poti bi se tudi prej prišlo v dolnji, nego v zgorenji Logatec. Stemi drobtiniciami iz Lazarjeve mize nas pa ne boste utešili; kajti pomisliti je treba, da neugodnosti pri železnici bi ostale pri starem in star pot, kateri je mimogredoč rečeno, uže slabši, nego vsaki gojzdni pot, ne bil bi nam prav nič na korist. Po starem in po novem poti se pride v Logatec ravno tako, kakor „vsa pota peljejo v Rim“, a le tako pot nam naznanite, da bode daljava primerna za občevanje z uradnijami, in da ne bode okolica, kakor je cerkniška, katera ima nad 5000 duš, imela toliko truda, stroškov, zamude časa in drugih sitnih neprilik.

Iz Skednja pri Trstu 19. novem.

[Izv. dop.] Primorskih Slovanov veličastno praznovan tabor na durih tožne, zanemarjene od italijanisivov i Slovanožrcev teptane Istre pretresel je kot strela z jasnega neba — sršenovo gnezdo naših laških slobode prorokov. Udov „del Comitato d'azione“ se je polastil paničen strah, omamljeni nenadejane svečano-sti bornih kmetov, — tavajo še po temi. Jih je zadel smrtni strah, laški moloh je dobil po prstu; — njegovo, po slovenskih deželah, po-žljivo žrelo je prebodeno od slovanskega Tri-tona. Organi, v naše zemlje pritepene laške svojati, ogleduhov plačanih iz Italije, emisar-jev „Italie iredente“, ljubiteljev in privržen-

cev „prava mletve“ (legge submaccinato); — poznali so mogočen krik v svojem protiaavstrijskem „klubu“ in ves žole i gnjev i stud i obre-kovanje njih renegatskega i puhlega srca so izpustili v poštenega slovenskega okoliškega kmeta. „Epiteton es ornantes“ njih ognju-snega bogokletnega slovarja so mameluki uma-zane „Albe“ (Zora), rakove poti ljubimci, izabrali, ter ž njimi hoteli osramotiti slo-vensko pošteno ime pred izobrazeno Evropo.

Toda, luči slobode sovražiteljev glas — nij prodrl v nebo; — kajti pravi se, da oslo-vo riganje do Olimpa ne seže. Naši okoličani na slavnem dolinskem taboru, so izpoznali da so veja velikega slovanskega debla, ki sega od Beringhove ožine ledenega morja do jadranskih obal, i štambulskih brežin.

Oni so izpoznali nevarnost, ki jim preti — mati Slavija opominjeva jih na nevar-nost, ki jim nasproti zija, jim pravi: Stojte, i čuvajte moje po krvi i pravu zadobljene de-žele, dala sem vam jih v dedščino vašo i rodom vašim.

Prežite na braniku orlovim očesom, ka-kor urni i čili Crnogorac naslonjen na lastno puško, vrh ljubljenskih mu skal ogleduje, li vi-del bi zoprnika. I ako bi se mu kdo preder-znol ovirati pot, gorje njemu, po njem je.

Čuvajte noč i dan na meji ako sovražnik se prikaže preko naše ljubljene domovine, — koj naj puška trešči njega, telo njegovo naj se povalja v prah i meso naj služi nebesi-njim orlom v jed.

Gospodin! usliši glas molenija mojega!
Ω.

Domače stvari.

— (Jurist Jožef Haring), o čegar smrti je „Slov. Narod“ zadnjič poročal, je bil rojen Idričan. Končavši ljubljansko gimnazijo, podal se je na Dunaj, učiti se pravoslovja. Napravil je ravno svoj zadnji izpit, ko je bil mobiliziran. Vdeležil se je potem z domačim polkom vse okupacije do bitke pri Klobuku. Vsled demobilizacije odpuščen je bil domu, — a žalibog v svojo nesrečo; prehladil se je namreč najbrže mej potjo, ker v Ljubljano prišedši tožil je, da ga trese mraz, in ko pride domu, v Idrijo, moral se takoj vleč. Tu je umrl 20 t. m. komaj 24 let star vsled tifusa. Osoda, ki mu je prizanesla tolikokrat na bojišči — vprašnila ga je samo enkrat krogla — nij mu bila milostljiva doma! Po-kojnik, dasiravno nij bil slovenskega rodu — mati mu je bila Nemka iz Solnograškega in oče baje Anglež, na kar kaže tudi ime: Ha-ring — bil je vendar ne le naturaliziran, ampak tudi po duhu popolnoma Slove-nec in posebno prepričan Slovan. Pri vsa-keje veselici in slavnosti v Idrijskeje čitalnici po-magal je kot pevec in posebno kot izvrsten igralec karakterov. G. Jožef Haring je bil jako talentiran mladenič, nad vse poš-ten karakter, vesel življenja in poln zau-panja v svojo prihodnost. Hotel je, vrnivši se iz Bosne, takoj vstopiti pri deželnej sod-niji v Ljubljani, a osoda mu nij pripustila tega veselja. Kot izvrsten pevec, dober za-bavatelj v družbi in zvest prijatelj bode ne-pozabljiv svojim tovarišem, katerim se bo go-tovo storilo milo, ko bodo izvedeli o njegovej nenadnej smrti. Bodi mu vedni spomin! L.

— (Važno za občine.) Po čeških li-stih beremo, da je banka „Slavija“ od 1869. leta sem porazdelila mej posamezne občine za gl. 70.000. — gasilnih brizgalnic. Na to

okolščino opozorujemo posebno naše občine, katerim bi ne bilo lahko napraviti si gasilnic iz vlastnih dohodkov, ter jim svetujemo, naj na to delujejo, da bode vsaj večina občanov zavarovala svoja poslopja pri banki „Slavija“, katera bode potem občini poklonila brizgalnico, kakor je to na več krajih tudi po Slovenskem uže storila.

— (Z Bizeljskega) se nam poroča: Bleiweisovo svečanost so praznovali tudi slovesno 18. t. m. zvečer v Drenovici na Bizeljskem. V L. Tavčarjevem vinogradu zapalili so velik kres, možnarji so pokali, in mala, a vesela družba spominjala se je radostno za nas Slovence imenitnega dneva. Pozno v noči so doneli še živio-klici iz visokega vinograda čez daljno bizeljsko dolino.

— (Novi štampilji) se bodo izdali od novega leta naprej in so dozdanji od svečnice 1879 neveljavni.

— (Ubegnila) sta 14. t. m. dva na ljubljanskem gradu zaprta kaznenca, tatova Anton Malenšek iz Predoselj in Lojze Fajdiga iz postonjskega okraja.

— (Iz Trsta) se poroča, da je v seji mestnega zbora v petek okoliški poslanec Burgstaller predlagal, naj mesto kaj stori za to, da se bode domač polk Weber slovesno sprejel, ko se vrne te dni v Trst. Župan in večina tržaških mestnih zbornikov pa so zavrgli ta predlog. S tem so očitno pokazali tržaški Lahi (kdo jih je izredil?) da so proti Avstriji, da so nelojalni. Kaj bode vlada storila? Bode li uže odvažila se, podpirati zares Slovenstvo, Avstriji zvesto??

— (Ne lučaj kamenja!) Ivan Petrovič, kmet na Vogerskem v goriškem okraju, pri 50 letih, je šel na sv. Martina večer iz domače krčme domov, kar ga hipoma zadene velik, sè silno močjo vržen kamen v nogo, da se je moral koj v posteljo vleči. Ker mu je bilo vsak dan slabše, prenesli so ga v bolnišnico milosrdnih bratov v Gorico, kder se je bramorka lotila kosti, in nesrečneža v grob spravila. Sodnija se je zastoj prizadevala poizvedeti, kdo je kamen tako nesrečno ali hudobno zasačil — tem menj je bilo poizvedeti, ker tudi ranjenec nij vedel za nobenega sovražnika in nij tedaj na nikogar sumil. Petrovič je zapustil ženo in otroke.

Dunajska borza 25. novembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gl.	kr.
Enotni drž. dolg v bankovcih	61	25
Enotni drž. dolg v srebru	62	40
Zlata renta	71	85
1860 drž. posojilo	112	70
Akcije narodne banke	788	—
Kreditne akcije	226	80
London	116	60
Napol	9	33
C. kr. cekini	5	57
Srebro	100	—
Državne marke	57	70

Oni gospod,

ki je vtorek zvečer pri slavnostnej besedi v dvorani ljubljanske čitalnice neki klubuk zamenjal, je prošel, ga v opravištvu „Narodne tiskarne“ proti pravemu zamenjati. (339—1)

Marke Wir empfehlen geschäftl. als Bestes und Preiswürdigstes

Die Regenschirme
Wagendecken (Plachen), Bettelager, Zeltstoffe
der k. k. pr. Fabrik

von M. J. Elsinger & Söhne
in Wien, Neubau, Zollergasse 2,

Lieferanten des k. und k. Kriegsministeriums, Sr. Maj. Kriegsmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.

(195—116)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Štev. 17166.

(398—1)

Razglas.

Gledé prihodnje redne rekrutbe za leto 1879, h katerej so leta 1859, 1858 in 1857 rojeni mladeniči poklicani, se razglasi:

1. Vsak vojaščini podvržen, ki je v letih k prihodnjaj rednej rekrutbi poklicanih rojen, mora se pod nasledki § 42 vojne postave

v teku meseca decembra 1878

v magistratnem ekspeditu v navadnih uradnih urah ustmeno ali pismeno zaradi vpisa oglasiti.

2. Tisti, ki so v zgoraj omenjenih, k rekrutbi poklicanih letih rojeni, pa ne spadajo pod Ljubljano, imajo k temu vpisu svoje izkaznice ali pa popotne liste prnesti.

3. Če je vojaščini podvrženi začasno zunaj svojega rojstvenega kraja ali prebivališča, in tedaj po tem, ali po kakej bolezni zadržan,

se sam ustmeno ali pismeno oglasiti, morejo to tudi njegovi starši, jerobi ali kak drug pooblaščenec storiti.

4. Podpore potrebni sorodniki in njih pooblašenci, ki želijo začasno oproščenje vojaščini podvrženega, ali ta, če se želi za polajšanje vojaške službe poganjati, so dolžni okoliščine, na katere svojo prošnjo za tako polajšanje opirajo, ob času vpisa dokazati.

5. Nalogi, se oglasiti, in sploh vsem iz vojne postave izvirajočim dolžnostim se ne da ogniti z izgovorom, da se za ta razglas nij vedelo, ali da so iz vojne postave izhajajoče dolžnosti komu neznanne.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 14. novembra 1878.

↳ Išče se ↵

planino ali kratak klavir na posodbo. Natančneje izve se v administraciji tega lista. (397—2)

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za polovico prave cene omisli vsakdo izvrstno uro.

Velikanska razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v celej Evropi, zadele so tudi Švico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zovane žepne ure so najboljše ure celega sveta, kojih okrovi so izdelani iz najfinejšega srebrnega niklja, so izredno elegantno gravirani in giljoširani, ter so ameriškega sistema. Vsled neke vlastne konstrukcije ne more se taka ura nikdar pokvariti, pade lahko na tla, sme se stisniti, a vendar ura pri tem nič ne trpi.

Proti povzetju, ali vpošiljavi male svote, katera je pri vsakej baži ur zaznamovana, s katero je plačana le pridejana zlata double urna verižica, baržunasti etui, glavni ključ za ure in delavska plača, dobi vsakdo najfinejšo repasirano uro skoraj na polovico zastonj. Vse ure so natanko repasirane, ter garantujemo za vsako uro pet let.

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzemamo s tem dolžnost javno, da vsako nepristoječo uro nazaj vzememo, in z drugo zamenjamo.

Izpisek ur.

- 1000 komadov žepnih ur od ponarejenega zlata, umetno in čudovito izrezljane, najfinejše regulovane, pri vsakej uri zlata double urna verižica, medaljon, baržunasti etui in glavni ključ; jeden komad le gl. 3.45.
- 1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, z dvojnimi okrovom in kristalnim okrovom, izredno natančno regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično pozlačene, tako da jih nobeden zlatar ne more od pravo zlatih razločiti; z verižico, medaljonom itd. preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 8.20.
- 1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od najtežjega srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenutke in kristalnim ploščnatim steklom, natančno repasirane; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.
- 1000 komadov mobilnih ur na valje (cylinder-uhr) v teških giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino repasirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etuijem, jeden komad preje gl. 15 zdaj le gl. 5.60
- 1000 komadov Washingtonskih ur na sidro od 13lotnega srebra, potrjene od c. k. denarnega urada, tekoče na 15 rubinih, elektrogalvanično pozlačene, da jih ne more nobeden strokovnjak ali zlatar od pravo zlatih razločiti; fino na trenotek regulovane in poskušene. Teh ur stal je preje jeden komad gl. 27, zdaj pa le gl. 11.40.
- 1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra odobrenega od c. k. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenotek repasirane, s kolešjem od niklja in privilegiranim regulovanjem, tako da se nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri da se zastoj tudi jedna zlata double urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje 35 gl. zdaj pa samo-gl. 16.
- 1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.
- 1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gospé, preje 100 gl. zdaj gl. 40.
- 650 komadov stenskih ur v najfinejšem emailiranem okviru z zvonilom, repasirane, preje jeden komad gl. 6, zdaj le gl. 2.75.
- 650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalneji mizi, preje gl. 12, zdaj le gl. 4.80.
- 650 komadov ur z majatnikom (pendeluhr) v fino izrezljanih gotičkih visokih omaricah, navijajo se vsakih osem dnij, fino na trenotek regulovane, lepe, in imponantne. Ker je taka ura po minoh 20 letih še dvakrat več vredna, naj bi jo imela vsaka družina, posebno ker se s tako uro soba olepša. Te ure stale so preje gl. 35, zdaj se dobi jeden komad za smešno nizko ceno gl. 15. 75.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendeluhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov: Uhren-Ausverkauf

(368—5)

von
Philipp Fromm, Uhrenfabrik,
Wien, Rothenthurmstrasse Nro. 9.

Lastnica in tisk „Narodne tiskarne“.